

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האחין ששיעבדו, מהו?	תלה ליה רב לרבי ביני חטי:										^	◇
מכרו או משכנו?	הוה יתיב ר' חייא קמיה, אמר ליה:										^	סט.
מאי נפקא מינה? בין מכרו בין שמשכנו, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למוזנות.	אמר ליה: [רבי]										!	◇
ורב, אי מכרו קמביעיא ליה, נכתוב ליה מוכרן אי משכנו קא מיבעיא ליה, נכתוב ליה משכנו											?	סט.
רב תרויהו קמביעיא ליה, וסבר: אי כתיבנא ליה מכרו, הא ניחא אי שלח לי דמוציאין - כל שכן משכנו, אי שלח לי אין מוציאין - אכתי משכנו קמביעיא לי אי כתיבנא ליה משכנו, אי שלח לי דאין מוציאין - כל שכן מכרו, אי שלח לי מוציאין - אכתי מכרו קא מיבעיא לי, אכתוב ליה שיעבדו, דמשמע הכי ומשמע הכי.											!	◇
אחד זה ואחד זה אין מוציאין.	רבי יוחנן:										■	◇
לרבי יוחנן לא שמיע ליה הא דרבי, ואי שמיע ליה הוה מקבל ליה, או דלמא שמיע ליה ולא מקבל ליה?	איבעיא להו:										^	◇
מי שמת והניח שתי בנות וכן, וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים, ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן, אמר ר' יוחנן: שניה ויתרה	ת"ש, דאתמר: [רבי יוחנן]										?	◇
גדולה מזו אמרו: מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למוזנות, ואת אמרת: שניה ויתרה	רבי חנינא:										?	◇
ואם איתא, נימא ליה: מאן אמרה?											?	סט.
ודלמא לעולם לא שמיע ליה, וכי שמיע ליה קביל, ושאני התם, דאיכא רווח ביתא.											!	◇
אלא מעתה, אשכחא מציאה בעלמא, דאיכא רווח ביתא, הכי נמי דלא יהבינן לה עישור נכסים?	רב יימר לרב אשי:										?	סט.
אנא רווח ביתא מהני נכסי קאמינא.	אמר ליה: [רב אשי]										!	סט.
בת - יורשת הויא.	אמימר:										■	◇
אילו בעי לסלוקה בזווי, הכי נמי דלא מצי לסלוקה?	רב אשי לאמימר:										?	◇
אין.	אמר ליה: [אמימר]										!	סט.
אי בעי לסלוקה בחדא ארעא, הכי נמי דלא מצי מסלק לה?	[רב אשי]										?	◇
אין.	אמר ליה: [אמימר]										!	◇
בת - בעלת חוב הויא.	רב אשי:										■	◇
ואף אמימר הדר ביה											■	◇
הוה קאמינא קמיה דאמימר, ואתאי האי איתא לקמיה דהוה קא בעיא עישור נכסים, וחזיתיה לדעתיה דאי בעי לסלוקה בזווי הוה מסלק לה, דשמעי מאחי דהוה קאמרי לה: אילו הוה לן זווי סליקנא בזווי, ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי.	דאמר רב מניומי בריה דרב ניהומי:										○	■
והשתא דאמרת: בעלת חוב הויא, דאבא או דאחי?											^	◇
למאי נפקא מינה?											?	סט.
למיגבא לבינונית שלא בשבועה וזיבורית בשבועה											!	◇
מאי?											^	סט.
דריבנא אגביה לברתיה דרב אשי ממר בריה דרב אשי בינונית ושלא בשבועה, מבריה דרב סמא בריה דרב אשי - זבורית בשבועה.	תא שמע:										○	!
כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסים אפילו מאיצטרובלא.	שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא זוטא מנהרדעא:										■	◇
כי הוינן בי רב כהנא, הוה מגבינן אפילו מעמלא דביתי.	רב אשי:										■	◇
הונא חברין שלם, כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסי.	שלח ליה רב ענן לרב הונא:										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוה יתיב רב ששת קמיה												○	סט.
זיל אימא ליה, ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוחא ברישא?	אמר ליה: [רב הונא]											○	סט.
מר רבה, ורב הונא רביה דרבה, ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה, ואי לאו דשמית לא הוה קאמינא: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוחא ברישא?	אזל רב ששת לקמיה דרב ענן, אמר ליה:											○ ^	סט.
חזי מר היכי שלח לי רב הונא ענן ועוד, מרוחא דשלח לי לא ידענא מאי ניהן	אזל רב ענן לקמיה דמר עוקבא, א"ל:											○	סט.
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה	א"ל: [מר עוקבא]											○	סט.
הכי והכי הוה מעשה.	א"ל: [רב ענן]											○	סט:
גברא דלא ידע מאי ניהו מרוחא, שלח ליה לרב הונא הונא חברין?	א"ל: [מר עוקבא]											○	סט:
מאי מרוחא?												^	סט:
אבל, דכתיב: (ירמיהו ט"ז) כה אמר ה' אל תבא בית מרוח וגו'.												!	סט:
מנין לאלב שמיסב בראש? שנאמר (איוב כ"ט) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם.	רבי אבהו:											!	סט:
ינחם אחרים משמע												⚡	סט:
ינחם כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											!	סט:
מהכא: (עמוס ו) וסר מרוח סרוחים, מר ווח נעשה שר לסרוחים.	מר זוטרא:											■	סט:
הלכתא: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין למזוני, בין לכתובה, בין לפרנסה.	רבא:											■	סט:
המשליש מעות לבתו, והיא אומרת נאמן בעלי עלי, יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											■	סט:
וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו.	רבי יוסי:											■	סט:
בד"א - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום.												■	סט:
המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו, והיא אומרת יתנו לבעלי, מן הנשואין - הרשות בידה, מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											■	סט:
הגדולה, בין מן הנשואין ובין מן האירוסין - הרשות בידה, קטנה, בין מן הנשואין בין מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו.	רבי יוסי:											■	סט:
מאי בינייהו?												^	סט:
אילימא קטנה מן הנשואין איכא בינייהו, דרבי מאיר סבר הרשות בידה, ואתא רבי יוסי למימר: אפילו מן הנשואין נמי, גדולה אין, קטנה לא												!	סט:
אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום	אימא סיפא:											⚡	סט:
הא מאן קתני לה?												^	סט:
אילימא רבי יוסי												!	סט:
הא מרישא שמעת מינה												⚡	סט:
וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו	דאמר רבי יוסי:											⚡	סט:
גדולה דבת זביני - אין, קטנה דלאו בת זביני היא - לא												⚡	סט:
אלא רבי מאיר היא, וחסורי מיחסרא												!	סט:
יעשה השליש מה שהושלש בידו במה דברים אמורים - מן האירוסין, אבל מן הנשואין - הרשות בידה במה דברים אמורים - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום	והכי קתני:											⚡	סט:
אלא גדולה מן האירוסין איכא בינייהו.												!	סט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא- challenge † שאלה- question ^ ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
---	---

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה כרבי יוסי.	איתמר, רב יהודה אמר שמואל:									♦	■	◇	סט:
הלכה כרבי מאיר.	רבא אמר רב נחמן:									♦	■	◇	סט:
אילפא תלא נפשיה באיסקריא דמכותא, אמר: איכא דאתי דאמר לי מילתא דבי רבי חייא ורבי אושעיא ולא פשיטנא ליה ממתניתין, נפילא מאסקריא וטבענא	[אילפא]											○	סט:
האומר תנו שקל לבני בשבת, וראוין ליתן להם סלע - נותנין להם סלע, ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל - אין נותנין להם אלא שקל, ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחתיים, בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו - אין נותנים להם אלא שקל	אתא ההוא סבא תנא ליה:									■	^	◇	סט:
הא מני?	אמר ליה: [ההוא סבא]										^		סט: